

Onderhoud

We overleggen de dag. Ik vraag hem waarin
hij nog gelooft na zoveel dode jaren. Of plicht
nog steeds als schaduw aan zijn kleren klit.

Hij antwoordt wazig. Als alles tijdloos is
zet taal je klem. Hoe zit dat in je hiernamaals,
vraag ik. Is de sofa even rood en pluizig als thuis?

Zijn levende doden even ijdel
als de passanten om de hoek?
Is altijd hetzelfde als niets?

Welke engelen hebben het voor het zeggen?
Denken ze er nog steeds binair?
Winnen gedichten er van geweren?

Wat drijft je, nu je houdbaarheidsdatum
zich verlengt van uur tot uur, van eeuw tot eeuw,
elk afscheid een leegstaande kamer is?

Hij geeft zichzelf niet prijs.
Geef mij maar de Olympos met zijn Griekse goden
die maar wat zitten aan te klooiën, grijnst hij.

Morgen gooien we het over een andere boeg.

Johan Clarysse